

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2743/2020
23.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Лончар, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Александар Ђурић, Предраг Савић и Јелена Јовановић, адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2136/19 од 17.10.2019. године, у седници одржаној 23.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2136/19 од 17.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2136/19 од 17.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 31062/16 од 31.10.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете исплати 1.468.501,45 динара, са законском затезном каматом од подношења тужбе – 18.07.2016. године па до исплате, као и трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.250,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је приговор туженог о пресуђеној ствари.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2136/19 од 17.10.2019. године, одбијене су жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда, као и захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404.

Закон о парничном поступку, због правних питања која су у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Став судова у побијаним нижестепеним пресудама је да се у конкретном случају не примењују правила о уговорној одговорности, већ правила о деликтној одговорности за штету због учињене професионалне – стручне грешке, приликом заступања тужиоца у судском поступку од стране туженог као пуномоћника адвоката, на основу чега судови изводе закључак да је потраживање застарело, применом члана 376. ст. 1. и 2. ЗОО. Истовремено, судови налазе да тужени није направио стручну грешку, јер није пропустио да определи трошкове спора у судском поступку у коме је заступао тужиоца, па у одсуству штетне радње тужени није одговоран и у обавези да тужиоцу надокнади штету. Садржином ревизије тужиоца оспорава се правна природа конкретног односа парничних странака и одлука о застарелости.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, имајући у виду основ спора, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Спор ради накнаде штете по правилима о деликтној одговорности се решава зависно од конкретне (појединачне) чињеничне и правне ситуације, тако да не постоји потреба за разматрањем питања од општег интереса, при чему ни тужилац није приложио судске одлуке којим би поткрепио своје тврдње о неуједначеној судској пракси, као и да је арбитражном применом права од стране нижестепених судова доведен у неравноправан положај у односу на друга лица у истој или сличној чињеничној и правној ситуацији. Са изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народна банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 10.07.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.468.501,45 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић